

Snøkrabbe

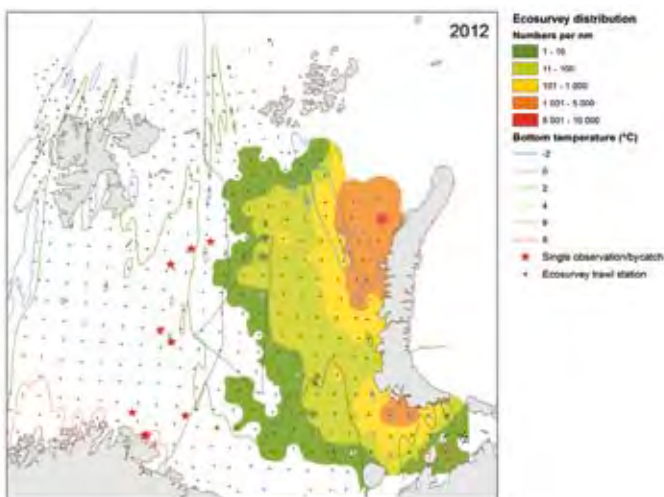

Bestand og utbredelse

Snøkrabben ble første gang registrert i Barentshavet av russiske forskere i 1996, og det tok hele åtte år før den ble fanget i den norske delen. Fangst av hunnkrabber med utrogn og småkrabber bekreftet etter hvert at denne krabbearten hadde etablert seg i Barentshavet. Selv om både antall registreringer og antallet snøkrabber totalt øker i norsk sone, befinner det aller meste av bestanden seg foreløpig i russisk sone. De første registreringene av noen mengder ble gjort på Gåsbanken, og lenge så det ut til at krabben spredde seg ut fra dette området. I de siste par årene er imidlertid de største registreringene gjort betydelig lenger nord og øst, til dels på ganske grunne områder 76–77°N, nordvest av Novaja Semlja (figur). I dette området ble det høsten 2012 gjort store fangster på opptil flere tusen snøkrabber i hvert trålhal, og hovedtyngden var små krabber. Mye kan tyde på at utbredelsen i de østlige delene av Barentshavet i stor grad har fulgt endringsmønsteret i bunntemperaturen i området. Snøkrabben foretrekker kaldere vann enn f.eks. kongekrabben, og vil sannsynligvis derfor få en mer nordlig og østlig utbredelse. I så fall kan en vente at denne krabbearten også vil invadere områder rundt Svalbard. Til tross for at snøkrabben foretrekker lave temperaturer, er det gjort flere funn av enkeltkrabber i kystområdene i Øst-Finnmark. Disse funnene er utelukkende store hannkrabber som er tatt på garn eller i teinefiske etter kongekrabbe, og kan indikere at hannene vandrer mer og lenger enn kjønnsmodne hunnkrabber.

Registreringene av snøkrabbe i norsk sone av Barentshavet er kun gjort med trål, med unntak av enkeltfangstene ved finnmarksysten. Denne krabbearten lever i hovedsak på bløtbunn og fanges dårlig av trålene som brukes på våre tokt. Registreringer kun med trål kan dermed gi et dårlig bilde av forekomstene. Et kommersielt fiskefartøy som gjennomførte et forskningsfiske etter snøkrabbe med teiner høsten 2012, fanget nesten tre tonn store hannkrabber i løpet av 3–4 døgn, i et område hvor vi tidligere kun hadde registrert noe titalls krabber i flere tråltrekk. Skal vi få et tilfredsstillende bestandsmål på denne krabben i fremtiden, må det brukes andre typer redskaper.

Beregninger russiske forskere har gjort viser at biomassen av snøkrabben i Barentshavet i dag er om lag ti ganger høyere enn kongekrabbebiomassen, og ca. halvparten av rekebiomassen.

Kontaktperson: Jan Sundet | jan.sundet@imr.no

Snøkrabbe – *Chionoecetes opilio*

Familie: Majidae

Naturlig utbredelse: Det nordvestlige Atlanterhavet. Finnes også i et stort område i det nordlige Stillehavet

Maks skallbredde: Varierer fra område til område. Hann: 58 og 165 mm. Hunn: mellom 50 og 100 mm

Levetid: Opptil 15 år

Føde: Bunndyr som krepsdyr, muslinger og slangestjerner

Særtrekk: Hannen utgjør den kommersielle delen av bestanden. På grunn av naturlig nedbryting av skallet er den kun tilgjengelig for fiske i 3–4 år etter siste skallskifte.

Nøkkel tall:

KVOTERÅD 2012: 0 tonn

NORSK FANGSTVERDI: –

Fakta om bestanden:

Det kan være store geografiske variasjoner i snøkrabbenes biologi innenfor en del felles generelle trekk. Normalt lever snøkrabben i vannmasser med temperaturer under 3 °C. Hunnene har utrogn, og klekkingen skjer normalt over en lengre periode fra sen vinter til tidlig sommer. Larvene er pelagiske inntil tre måneder før de bunnslår. Hunnkrabben kan gyte hvert eller annethvert år, trolig avhengig av temperaturforholdene. Mye tyder på at snøkrabben i Barentshavet gyter annethvert år. Når kjønnsmodningen inntreffer, slutter både hanner og hunner å vokse (terminalt skallskifte). Da er hannene normalt mye større enn hunnene, og de lever vanligvis ikke mer enn fem år etter siste skallskifte. Snøkrabbenes diett består av bunnlevende krepsdyr, muslinger og slangestjerner, og den er selv føde for flere fiskeslag. Innledende undersøkelser av mageinnhold fra snøkrabbe i Barentshavet indikerer at byttedyrene der er av samme type kategorier som i Beringhavet.